

GRIEKS DROOMHUIS DEEL 4: 2010-2011

2010

De winter duurt lang, er is tussen half december en half maart een continue herhaling van periodes met sneeuw gevolgd door dooi zodat we opgelucht adem halen als het eindelijk lente wordt. Afgezien van wat verzoeken om eerder het overeengekomen gedeelte van geld te betalen voor het zwembad horen we niets.

April/Mei 2010

R. gaat als eerste richting Samos, met de Pasen. Hij stuurt ons foto's van de kuil voor ons huis die het zwembad zal moeten worden. Prompt belt Takis dat de werkzaamheden vertraging hebben opgelopen omdat het veel geregend heeft. Beton storten kan alleen maar als de grond goed droog is. Toevallig, dat telefoontje...

Zelf pakken we eind april het vliegtuig en als we de accu van onze auto op het vliegveld weer aansluiten rijden we moeiteloos weg. Na wat boodschappen komen we bij ons huis en constateren dat er nog steeds allen maar een kuil voor ligt. Terwijl we de luiken opengooien horen we luid getoeter. Stamatis hangt zowat half uit zijn groene driewielige autootje om ons toe te zwaaien. Een fijn welkom!

We vissen de bloemenkrans uit een la op en hangen die volgens goed Grieks gebruik op boven de voordeur om de naamdag van Demeter, de godin van de oogst, te vieren – die is op 1 mei, net als de Dag van de Arbeid. We vieren het uitbundig met G. en D.e, de rest van de *παρέα* is er (nog) niet – R&D zijn weer naar huis tot juli.

G&D hebben in hun huis veel last gehad van schimmel vanwege de grote hoeveelheid regen in de winter; bij ons blijft het beperkt tot een spreij van het logeerbered waar een groene plek op zit. We zetten overdag steeds meer ramen open zodat het goed kan luchten en opwarmen en voor de zon ondergaat doen we alles weer dicht zodat het 's avonds nog aangenaam warm blijft in huis.

Het gras in de olijvenboomgaard is al helemaal verdroogd; vorig jaar om deze tijd was het nog groen. Ik vraag me af hoe lang het al niet meer geregend heeft na de natte winter? Dat er veel regen is gevallen is in elk geval goed voor de drinkwatervoorziening in de zomer. Het kraanwater komt rechtstreeks uit de bron die gevoed wordt door het regenwater dat naar het grondwater doorsijpelt. Je kunt het zo drinken. We doen ook geen chloor in de wc, er zijn andere manieren om die te ontsmetten, schoonmaakazijn bijvoorbeeld. De afvoer van ons huis komt in de septic tank en die zakt uit in het grondwater. Geen chloor daarin!

We genieten volop van ons mooie huis, de uitbundige natuur en het lekkere klimaat. Skinny komt langs, hij heeft zowaar de winter overleefd. Hongerig als altijd valt hij aan op het kattenbrood uit de zak van L. die we hebben bewaard. Het smaakt hem blijkbaar goed – dat in tegenstelling tot de koffie die we maken van de pot oplos-cappuccino die nog over was van vorig jaar. Het smaakt ranzig dus gooien we het weg.

Er vliegen een aantal bijzondere vogels rond die we opzoeken in de vogelgids. Het zijn doortrekkers die in het voorjaar langs vliegen op weg naar het noorden, zoals de Cretzchmar-gors met zijn grijsblauwe kop. Samos ligt zo dicht tegen het vasteland van Voor-Azië aan dat het op een van de grote trekroutes van Afrika naar Eurazië ligt – een andere loopt over de kust van Nederland en België. De luid fluitende zwartoor-tapuit is een blijvertje.

De eksters ruziën zoals altijd regelmatig in de olijvenboomgaard onder ons. Volgens mij proberen ze zo de katten weg te jagen. Ook de twee grote roofvogels laten zich weer even zien – het zijn zeldzame Bonelli adelaars. Volgens het boekje is hun spanwijdte anderhalve meter.

's Avonds als we in bed liggen horen we vaak de uil met zijn kenmerkende "oehoe" als hij naar voedsel op zoek is. De rotspatrijzen horen we niet – misschien zijn ze wel massaal afgeschoten vorig seizoen. Overbejaging is een probleem: zoals met veel zaken controleert niemand of de vergunning wel wordt nageleefd. Jammer, want het is 's morgens zo'n gezellig geluid om bij wakker te worden als ze koerend en kokkelend vlak bij het huis rondscharrelen tussen het struikgewas. Je ziet ze verder nauwelijks – ze zijn heel schuw door de bejaging. Daarvoor zijn ze ook een aantal jaren geleden weer uitgezet in de heuvels. Maar toch ...

Onze telefoons met Griekse sim-kaarten doen het niet. Als we langs de Vodafone-winkel in Karlovassi gaan blijkt dat die geblokkeerd zijn omdat je je tegenwoordig moet registreren ook als je een prepaid kaart koopt. Dit als maatregel tegen de corruptie. Dat doen we dan dus maar. Verder nemen we een proefpakket met 10 dagen prepaid 3G broadband internet voor op de laptop. Dat werkt, maar "3G broadband" is in Griekenland een ander begrip dan in Nederland. Vooral 's middags tijdens de *siësta*, dan lijkt het wel of het nog stukken met een handbediende telegraaf gaat.

Takis heeft ons nieuwe stickertje voor de wegenbelasting voorgeschoten en bij de garage spreken we af dat we in augustus de autoverzekering komen betalen en een onderhouds-beurt gaan doen. De dame van de brandverzekering, die ook in augustus weer betaald moet worden, treffen we niet in haar kantoortje in Karlovassi.

We rijden naar Votsalakia aan de overkant van de baai. Daar is de dichtstbijzijnde geldautomaat, hebben we gehoord. Na enig zoeken vinden we die. Votsalakia is een echt toeristenplaatsje: een groot lint langs een strandweg met alleen maar hotels, restaurants, terrassen, verhuurbedrijven van waterfietsen en winkeltjes met souvenirs, zonnebrandolie en kranten enzovoorts. “Scheveningen op Samos” vinden we, de Vlamingen noemen het “Blankenberge - Samos”. Het is veel massaler dan het eerste dorp na ons dorp: Balos - dat is wat kleiner en intiemer ondanks het flinke aantal hotels en restaurants.

Ormos Marathokampos, waar we op de terugweg even stoppen, is een bedaard en slaperig havenplaatsje waar een paar keer in de week wat ferryboten langskomen – dat kunnen we zien vanaf het terras van ons huis. De frequentie van de veren neemt sterk af als het toeristenseizoen is afgelopen. Een aalscholver dobbert in de haven rond en duikt af en toe onder, op zoek naar vis. Er is ook een supermarktje – voor ons de dichtstbijzijnde als je het kleine winkeltje in Koumeika niet meetelt. Als we bijna terug bij ons huis zijn schiet een grote haas de weg over.

Een van de laatste avonden nemen G. en D. ons mee op kroegentocht in Skouraiika. G. parkeert de auto bij het mooie kleine kerkhofje waar de moeder van Thanassis ligt begraven. In het dorp worden ze hartelijk onthaald en wij leggen in ons beste Grieks uit dat we de bewoners van het nieuwe huis zijn. De drank vloeit rijkelijk – iedereen wil laten zien dat ze rijk genoeg zijn om aan die ξένους een fles drank te kunnen aanbieden. Als de drank in de man is, is de geest in de kan, zo blijkt maar weer, want de emoties over de crisis (wij zijn er wijselijk niet over begonnen) lopen hoog op en Merkel wordt de nieuwe Χίτλερ genoemd. We gaan er maar niet op in. Enige zelfreflectie is ze blijkbaar vreemd.

We verrichten in het huis ondertussen wat klusjes en na een zonnige twee weken vakantie vliegen we terug naar Nederland. Met het vooruitzicht dat we een volgend voorjaar al met Pasen kunnen komen, eindelijk buiten de schoolvakantie, omdat F. dan συνταξιοχός is: gepensioneerd!

Juni/Juli 2010

C. stuurt ons een foto van het zwembad: er is nu een metalen draadwerk in gemaakt voor het beton. Verder gebeurt er niks, zo te merken.

R. reist begin juli af en doet regelmatig via de e-mail verslag van zijn belevenissen. Tot ontsteltenis van iedereen breekt er na een klein brandje ten zuiden van Vathi daarna een grote bosbrand uit in de heuvels boven Marathokampos, die zelfs het NOS-journaal haalt. Het is op de satellietfoto's te zien. En dan werken die Grieken wél eendrachtig samen, keihard, politie, vrijwillige brandweer, leger, ambtenaren, dorpingen, cafébazen, hoteleigenaren, dag en nacht lang, aan één stuk achter elkaar door. Het kan dus wel!

Een 50 meter voor Votsalakia wordt de brand na anderhalve dag eindelijk tot staan gebracht. Iedereen blij dat het seizoen voor Votsalakia gered is. Volgens de geruchten zou het veroorzaakt zijn door een omgevallen rookpot van een imker in de bergen.

Augustus/september 2010

10 augustus vliegen we naar Samos voor de zomervakantie. Het is warm, zodat we de resterende klussen in een langzaam tempo afronden. In de loop van die week wordt het nog warmer, tegen de veertig graden, zodat we het grootste deel van de dag binnen blijven en de siësta op bed doorbrengen met alle fans aan, een dvd-tje kijkend.

Het is de tijd van de Perseïden, de jaarlijkse meteorenzwerm rond 10 augustus. Ik zet een tuinstoel in de luie stand met zicht op het noorden en ga, goed ingesmeerd met DEET, rond een uur of 10 's avonds naar de hemel kijken. Ik zie in het uurtje dat ik lig te kijken zeker een dozijn “vallende sterren” mooi langs de hemel trekken. Volgende keer moet ik iets verzinnen om ze te fotograferen.

We regelen de brandverzekering, de autoverzekering en de onderhoudsbeurt voor de auto. De verzekeringspapieren voor de auto worden opgestuurd, mevrouw Axiotis stuurt over de mail van een scan van het bewijsje voor op de auto zodat we dat alvast op kunnen plakken. Ook de meteropnemer van de elektriciteit (ρεύμα) maakt op een goede dag zijn opwachting op een brommertje; betalen van de rekeningen ervoor doen we via Takis.

Internet is een heel ander verhaal. Een abonnement afsluiten vereist niet alleen een geldige ID-kaart maar ook een bewijs dat je legaal verblijft op het eiland. Dat zou weer moeten blijken uit het feit dat je je belasting betaald hebt. En dat zou weer moeten blijken uit het feit dat je een elektriciteitsaansluiting hebt. En dat blijkt weer uit een rekening van de ρεύμα. Die kunnen we een tweede keer dat we er komen produceren, maar de internet-verbinding laat op zich wachten. Als we er een derde keer langs gaan blijkt dat de rekening niet recent genoeg is. Bij de vierde keer kunnen we een recent ontvangen rekening tonen zodat we na nog een dag wachten eindelijk internet hebben.

Bij de eerste afrekening blijkt dat we niet alleen maar de lage abonnementsprijs hoeven te betalen (de eerste keer was ons gezegd dat dat alleen kon voor abonnementen die on-line waren afgesloten en niet in de winkel) maar ook dat de extra MB die wel volgens onszelf en de rekening verbruikt hebben niet bij hoeven te

betalen. Of komt dat maar een keer per jaar ofzo? Van R. hebben we gehoord dat je je (jaar-)abonnement kunt opschorten voor de maanden dat je er niet bent ... dat zien we tegen die tijd dan wel.

Pas eind augustus wordt het wat koeler zodat we vaker wat uitstappen kunnen ondernemen. R&D maar ook H&J hebben veel gasten en dus zijn er ook regelmatig feestelijke bijeenkomsten in Bella Vista of in Balos om deze en gene te verwelkomen danwel uit te zwaaien.

We treffen op een van die vele etentjes een jong stel uit Nederland dat op vakantie is. Op een gegeven moment vertelt de jonge man dat zijn vader hoofd van de commerciële zender SBS 6 is. Wij raden hem aan dat vooral niet aan de Grieken te vertellen. Die zijn immers nog woest over de "sensatie"-beelden van SBS 6 over evacuerende toeristen uit Votsalakia die West-Europa zijn rondgaan en die potentiële toeristen zou hebben afgeschrikt. Dat ze de toeristen-euro's hard nodig hebben, daar zijn de mensen uit deze regio ondertussen wel achter. Ofschoon de prijzen voor consumpties op terrassen wel omhoog zijn gegaan, €3.20 betalen we voor een cappuccino in Pythagorion, na €2.80 vorig jaar. En maar klagen dat de terrassen zo leeg zijn. Of je nou 1 x 1 euro winst maakt of 2 x 0.65 euro, dat verschil hebben ze niet in de gaten. Om van een "happy hour" om toeristen te lokken nog maar te zwijgen. Is dat nou marktgericht denken?

We rijden op een dag eens naar Lands End aan de uiterste westpunt van het eiland, over smalle weggetjes. Daar is een beschutte baai waar we lekker zwemmen. Op de terugweg heeft de accu van G.'s auto kuren maar H. weet de zijne er vakkundig langs te wurmen zodat ze hem met startkabels weer aan de praat krijgen. Erna eten we uitgebreid bij het gelijknamige restaurant. Wel met steekvliegen die veel insmeren met DEET vereisen.

Het is een goed insektenjaar want ondanks dat we het terras met schorpioenengif besprenkelen (een pyrethrum-derivaat), moeten we die gladjakkers regelmatig doodslaan om te voorkomen dat we er op trappen danwel dat ze naar binnen schieten. F. denkt een keer dat hij er toch binnen op trapt als hij 's nachts naar de wc gaat maar het blijkt een grote duizendpoot te zijn. Hij schrikt zich in elk geval wezenloos (F. – maar de duizendpoot waarschijnlijk ook. Vermoedelijk kwam-ie uit het putje in de badkamer. Daar gieten we dus ook maar wat schorpioenengif in.

Ratten horen we gelukkig niet meer rondlopen op het dak. Vermoedelijk heeft het rattengif wat we vorig jaar onder de dakpannen hebben geschoven, goed gewerkt. Plus het gips en het vliegengaas waarmee we de gaten en kieren onder de pannen hebben afgedicht.

23 augustus wonen we 's avonds weer een stukje van de viering van de naamdag van de Panagia bij in het kleine kerkje boven Pefkos; het is nog lang niet gedaan als we naar Balos vertrekken om bij de Cyprioot te gaan eten.

Een paar dagen later schepen we met een groot gezelschap (D. en L. zijn er inmiddels ook) in op een veerboot vanaf Ormos naar Fourni. Onderweg zien we een aantal dolfijnen over elkaar buitelen, mijn eerste!! G. had weleens gebeld dat er dolfijnen voor ons huis in de baai waren, maar we waren steeds te laat met kijken. In Fourni-dorp bewonderen we het kerkje en het Cycladische windmolentje en schuiven daarna aan om de specialiteit van het eiland te proeven: kreeft met spaghetti, voor een spotprijstje.

3 september vieren we F. zijn pensionering met een etentje in Bella Vista. Ik grap tegen Takis dat we eigenlijk een pool-party wilden houden. Hij lacht als een boer met kiespijn. We hadden toen we aankwamen maar niet meer gevraagd of er nog aan het zwembad gewerkt zou gaan worden. In augustus hoef je daar niet over te beginnen want dan zijn alle winkels/bedrijven/ mensen/veerboten met vakantie.

Wel komt tot onze stomme verbazing Psylo Takis (Grote Takis), de schoonbroer van andere Takis, opdagen om de mogelijkheden voor aansluiten van de satellietshotel voor de tv in ogenschouw te nemen. Hij stuurt een mannetje, zegt hij. Daar merken we vervolgens tot het eind van mijn verblijf verder niets van.

Als afscheid voor mij (F. blijft tot eind oktober) gaan we 12 september met de *παρέα* pizza eten in Votsalakia. Ik vind het er druk, heel druk.

Ik vlieg terug met het laatst nieuwtje dat er een film gemaakt gaat worden over het leven van Pythagoras, op Samos, met Penelope Cruz in de vrouwelijke hoofdrol. In oktober al!

Oktober 2010

F. heeft er 8 weken in totaal opzitten als ik voor de derde keer naar Samos vlieg. Daar werd het stiller en stiller zodat F. op het laatst zijn aanspraak vond bij een bidsprinkhaan en een paar nieuw gekochte vijgen-boompjes. Daarvoor waren er nog alleen H.'s dochter K. en haar man J. (evenals wij Apple-fanaat) zodat hij niet helemaal vereenzaamde. De weken daarvoor ontving ik regelmatig e-mailtjes met foto's van allerhande uitstappen en eet- en drinkgelagen. S. was ook een poos geweest voor o.a. zwemles die noodgedwongen naar het zwembad van R&D was verplaatst.

Ik land dinsdag 5 oktober met de ogen dicht op Samos want het is geen pretje dit keer. Om te beginnen komt hij van de "verkeerde" kant aanvliegen, en dat met heftig schudden en trillen aan alle kanten vanwege de harde wind. Op een gegeven moment denk ik zelfs dat het vliegtuig aan het eind van de landingsbaan nog een stuk door zal rijden, zo hard rijdt hij langs het luchthavengebouw (zie ik als ik even mijn ogen open doe). Maar nee het loopt goed af. En ik ben niet snel bang in een vliegtuig!

De volgende dag - woensdag – doen we 's morgens in Ormos wat boodschappen en maken we de balans tot nu toe op. Het weer is aangenaam zodat we op het terras zoals zo vaak van het mooie uitzicht genieten. Aan het zwembad is sinds eind mei niets meer gedaan zodat het er meer uit ziet als een terrarium met het opschietende onkruid. Ofschoon F. wel enthousiast had geroepen dat hij eindelijk in zijn zwembad kon zwemmen toen er na de bui van 1 september een plasje water was achtergebleven ... Aris was in de maand september wel eens langs gekomen om hout of stenen of ander onduidelijk materiaal te brengen of juist weer mee te nemen, maar verder was er dus niks gebeurd. En dat terwijl we ons aan het begin van het seizoen zo verheugd hadden om met het mooie zomerweer lekker in ons eigen zwembad te dobberen ... Dat wordt weer heel tactvol Thanassis aan zijn verstand brengen dat-ie er toch écht mee verder moet

Na de siësta staan we op het gemak op en ik bereid me geestelijk voor om zelf aan de slag te gaan met het uitrichten van de satellietschotel met de nieuw gekochte Satfinder. Dit na het mislukte avontuur van de door Psylo Takis aanbevolen Yannis. Die had er dus niks van gebakken en wilde ons alleen maar zijn eigen satellietTV-installatie aansmeren. Precies op dat moment stopt er een wit bestelbusje – camionette op z'n Vlaams geloof ik – boven aan de weg en rijdt terug, tot onze oprit. Dan hobbelt-ie onze oprit af en tot mijn stomme verbazing stapt Duitse J. uit, met de mededeling dat hij ons komt helpen met de satelliet-tv. Als dat geen toeval is – ofschoon F. hem afgelopen zondag wel in Bella Vista had getroffen. Begin mei had J. al eens gezegd dat hij ons wel wilde helpen maar daar hadden we niks meer van gehoord.

Enfin, J. gaat met onze spullen aan de slag en je gelooft het niet – na een uur heeft hij zowaar de boel aan de praat en kunnen we naar de gratis zenders kijken. Voor ons abonnement moeten we de volgende dag bellen met de klantenservice in NL om het te heractiveren. F. is in zijn nopjes en kijkt alle Nederlandse en Vlaamse programma's van BVN (Beste van Vlaanderen en Nederland) tot 's avonds laat.

De volgende dag, donderdag, worden we wakker van gerammel op het erf. Daar blijkt Aris bezig met het weer op elkaar aansluiten van de delen van de goot en de koker om het beton in het zwembad te storten, die door de wind afgelopen zomer losgewaaid zijn. Zou het dan toch..... We durven niet hopen. Van de weeromstuit krijgen we ook nog ons tv-abonnement aan de praat zodat we 's avonds naar onze favoriete programma's kunnen kijken.

F. heeft uit medelijden tijdens mijn afwezigheid alle katten die langskwamen eten gegeven; ik had die - behalve uiteraard Skinny - altijd weggejaagd. Dat heeft tot gevolg gehad dat er waarschijnlijk een strijd is ontstaan over heerschappij van ons erf. De Vieze heeft die tot mijn spijt gewonnen – ik had hem Vieze gedoopt omdat hij afgelopen voorjaar een vieze wond aan zijn nek had. Skinny zien we niet meer. Maar misschien is hij gewoon tijdelijk weg, hoop ik, het heeft deze zomer ook 3 weken geduurd voordat hij weer op kwam dagen.

De volgende ochtend staan we vroeg op en om 9 uur is Aris met een maatje paraat (z'n neef volgens F.) en gaan ze aan de slag. Dan komt er inderdaad een heuse vrachtwagen met betonmolen bovenop aan rijden en begint het betonstorten dus echt. Aris en zijn neef werken zich in het zweet om het nog vloeibare beton met harken en spades over de bodem van het zwembad uit te spreiden. Thanassis komt ook nog kijken en moet erg lachen als ik zeg “Ο ‘Αρις πάντα δουλεύει πάρα πολύ” (Aris werkt altijd erg hard). Na een dag snoeihard werken zijn ze klaar en krijgen we instructies om het beton nog 2x een keer te sproeien. De volgende dag komen ze terug, zegt Aris. 't Zal mij benieuwen Zo zie je maar. Maanden gebeurt er niks en dan opeens gebeurt er van alles.

Nadat aldus het beton is gestort vrijdags, komt Aris de hele zaterdag werken om de bekisting van de wanden van het zwembad in orde te maken. Koffie hoeft hij niet, wel af en toe een biertje.

Aan het eind van de middag komt Duitse J. nog langs om de satellietschotel wat netter te bevestigen aan de achterkant van het huis aan de buis met de elektriciteitskabels. Zo is hij vanuit het terras niet te zien en de ontvangst is hetzelfde: prima. Ook trekt hij de kabels via de goten achter de muren door – daar zijn al die plaatjes op de muren dus voor. Bij het opruimen komen we erachter dat onze reserve-gasfles, die achter het huis stond, verdwenen is. Vreemd, er wordt toch nooit gestolen op Samos? Van de weeromstuit blijft J. ook vandaag mee-eten (gebakken visfilet met versgemaakte aardappelpuree en salade; ijs toe)

Zondags is de laatste dag dat Bella Vista open is. Het weer viert deze laatste dag van het toeristenseizoen uitbundig: strak blauwe lucht en maar een beetje wind. We schatten een graad of 26. We lunchen eens uitgebreid. Het smaakt me prima nu ik het een maand niet gegeten heb (ik moet eerlijk toegeven: 3x in de week vrijwel hetzelfde - weliswaar lekkere - eten begon me van de zomer op het laatst toch een beetje teveel te worden).

We praten bij met Takis en Thanassis en dus ook over de plannen voor het zwembad. Als ik opmerk dat het weerbericht halverwege de week regen voorspelt wordt dat weggewuifd met " "oh dat is nooit hier aan deze kant van het eiland". Het verhaal van de verdwenen gasfles doet ze in bulderend lachten uitbarsten. Bij hun in de taverna was het vorige week op dus hadden ze die van ons “geleend”. Ze zullen snel een nieuwe neerzetten. Wanneer dat dan is moeten we nog zien, want de laatst keer dat we langs de zaak even buiten Karlovassi reden was het rek met flessen buiten helemaal leeg. Vast weer een of andere staking in de toelevering.

We besluiten de zondag op ons terras waar we genieten van de zoveelste mooie zonsondergang. Om kwart over zes verdwijnt de zon achter de heuvels van Ikaria dat we tussen Fourni en de westpunt van Samos zien liggen. 21 juni gaat de zon aan de oostkant van de top van Kerkis onder, heeft G. ons verteld. Dat zullen we dan maar eens moeten gaan controleren in de toekomst.

's Maandags geven we eerst het houtwerk buiten een tweede laag witte beits en dan gaan we boodschappen doen in Karlovassi. Als we wegrijden komen Takis en Aris aanrijden om verder te werken aan het zwembad. In Karlovassi zien we B. in de supermarkt zodat we die alvast een Καλό χειμώνα (goede winter) kunnen wensen. Terug bij het huis drinkt F. een biertje met de heren zwembadwerkers die vertellen hoe het verder gaat: bekisting afmaken, leidingen en lampen aanbrengen en dan beton voor de muren storten.

Jaaaaa dat had je gedacht. Dinsdags is het bewolkt en er valt af en toe een druppeltje. Geen zwembadwerkers te bekennen. Wij maken een wandeling naar Skouraiika waar het uitgestorven stil is. Een man die we tegenkomen weet ons te vertellen dat de post inderdaad niet meer in de kafeneion wordt afgeleverd omdat de baas naar zijn dochter in Athene vertrokken is. De post komt nu in Pefkos.

Ook woensdag en donderdag regent het. Wij doen wat klusjes in huis en zetten het tuinmeubilair vast binnen. Verder luieren we. Als ik Takis bel voor een en ander meldt hij dat ze bezig zijn met een andere klus in Marathokampos. Want, zo komt de aap uit de mouw, 7 november aanstaande zijn er burgemeestersverkiezingen en papa Thanassis hoopt dan (onder-)burgemeester van Marathokampos te worden Aha! Dat belooft weinig goeds voor ons zwembad tot 7 november ...

Vrijdags gaan we naar de Vodafone om onze internetrekening te betalen. We kunnen niet vooruit betalen zoals we daarvoor voor R. hebben gedaan, maar, zo verzekert de man ons, we kunnen rustig in april volgend jaar het verschuldigde bedrag voor oktober betalen. We wensen ook hem Καλό χειμώνα en halen nog wat laatste verse waren bij de groenteboer met eveneens een Καλό χειμώνα. Tegen zessen rijden we even naar Koumeika om de laatste post van R. op te halen bij Maraki. Daar treffen we ook Duitse J. die wat speciale wandcontactdoosjes heeft gehaald om de kabels van de satellietshotel vanuit de muur netjes op de tv aan te sluiten. Het is lekker weer en de stoelen staan allemaal buiten, bezet door de autochtonen (mannen). Bij het terras 1 zaak verder zie ik een stel mensen zitten die ik op toeristen/andere EU-burgers houd.

Die laatste dagen lopen we tegen een vreemd fenomeen aan. De klussen aan en in het huis zijn klaar! We lopen een beetje rond met ontwenningverschijnselen. Wat nu? We hebben veel plannen voor onze hobby's, maar het lijkt een beetje onhandig om daar een paar dagen voor vertrek aan te gaan beginnen.

Er cirkelt opeens een grote zwerm kleine grijszwarte roofvogels boven de vallei. Het blijken Eleonora valken. Ze blijven er een paar dagen. Dan zijn ze weg, naar Madagascar volgens de boeken.

Zondags plukt F. een halve emmer olijven die we op een plaid uitspreiden om een beetje te drogen want af en toe regent het weer. Nadat we de koffers gepakt hebben, bellen we Takis en gaan langs Thanassis om gedag te zeggen. Daar weten we in het Grieks (nogmaals) duidelijk te maken dat we bedroefd (στενοχωρισμένοι) waren dat het zwembad deze zomer niet af was en dat we blij (χαρούμενοι) zullen zijn als het volgend jaar wel af is. Thanassis verzekert ons dat het nu heel snel (γρήγορα) zal gaan. Ook het platform voor de telescoop beneden. We vertellen nog dat we volgend jaar met Pasen terug zijn en dat we met de trein willen komen met stops in Boedapest, Thessaloniki en Athene. Als een soort extra vakantie (διακοπές). We eten daarna de laatste restjes uit onze koelkast op en kijken lekker Nederlandse/Vlaamse tv. Wat dat betreft burgeren we niet erg in. Afgezien van een enkel goed muziekprogramma lijkt de Griekse tv erg op Rai Uno wat niet onze smaak is.

's Maandags 18 oktober doen we de olijven in de tas en draaien de deur op slot – weer voor een half jaar. We rijden weg met de inmiddels bekende weemoed in het hart.

In de bocht bij de kloof zien we opeens een groepje patrijzen rondscharrelen. Die hebben het jachtseizoen blijkbaar overleefd en komen tevoorschijn nu de rust is weergekeerd. Καλό ταξίδι! schijnen ze te zeggen – wat een lieve afscheidsgroet.

November 2010

R&D logeren een weekendje in het Zuid-Limburgse heuvelland. Zaterdag maken we een wandeling met ze, met ook G. en zijn hond S. erbij, langs de Geul in Ingendael. Het is al winters koud. We geven ze na afloop een printje van Τα νέα των Σκουραιίκων (Het nieuws van Skouraiika) dat we van internet hebben geplukt. Daar valt te lezen dat Thanassis de burgemeestersverkiezingen verloren heeft. In een ingezonden brief meldt hij, na wat sneren naar de oppositie, dat hij al zijn publieke functies neerlegt.

Nou dan heeft-ie in elk geval tijd voor ons zwembad en het platform voor de telescoop, denken wij. Daar hebben we niets meer over gehoord.

Januari/Februari 2011

Na de feestdagen stuur ik een mailtje om te vragen hoe de stand van zaken is. Als er na een maand nog geen antwoord is, bel ik maar eens. Het schiet nu flink op, wordt mij verzekerd, als we in april komen kunnen we het zwembad zeker gaan vullen.

Ons plan om met de trein tot aan Thessaloniki te gaan komt te vervallen. Als we ons namelijk bij het kantoor van de Deutsche Bahn in Aken vervoegen komt een aardige mevrouw na contact met haar hoofdkantoor in Berlijn tot de conclusie dat het stuk Boekarest - Thessaloniki niet te reserveren valt. Zelf konden we ook niks daarover vinden op het internet. Daar het dan inmiddels halverwege de week voor Pasen is, vermoeden we dat het best wel vol in de trein kan zijn met Grieken die naar huis gaan. De vlucht van Thessaloniki naar Samos gaat maar 2x per week; het risico van missen is dus evident aanwezig. We besluiten om het maar een andere keer te proberen als we meer tijd hebben onderweg.

Thuisgekomen kan een aardige dame van Aegean Airlines ons goed helpen via de telefoon met het omboeken van de vlucht Thessaloniki-Samos naar Düsseldorf-Athene-Samos met een stopover in Athene om het nieuwe Acropolis Museum nu eens goed te bekijken. Voor de terugweg hadden we al de eerste directe charter terug van Samos naar Düsseldorf met Air Berlin geboekt - die starten op 2 mei.

Maart 2011

We vergelijken de prijzen van Air Berlin en Sunweb voor onze vakantie aan het eind van de zomer. Sunweb is ietsje goedkoper. Als we ons realiseren dat F. nog gratis treinkaartjes heeft en ik goedkoop kan reizen is de keuze al snel gemaakt: 3 weken Sunweb chartervlucht vanaf Schiphol. Dat scheelt 150 euro parkeerkosten en benzine. F&B gaan mee voor 2 weken.

We halen RS over om ook te komen; na veel aarzelen boekt haar zoon een retourtje Düsseldorf - Samos voor haar. Ik heb het sterke vermoeden dat ze, ondanks dat ze best wel veel reist in groepsverband, dit nog nooit zelf heeft uitgeprobeerd.

April 2011

Na een hele lange winter met heel veel sneeuw is eindelijk de maand aangebroken dat we weer naar ons mooie huis kunnen. Wel jagen de Griekse luchtverkeersleiders ons eerst nog de stuipen op het lijf door aan te kondigen dat ze in de week voor Pasen gaan staken op de kleinere vliegvelden. Voor de zekerheid boek ik 2 enkeltjes op de veerboot van Piraeus naar Samos. Gelukkig wordt de druk van de Griekse burgers zo groot - ze vrezen dat ze het belangrijkste feest van het jaar niet thuis kunnen vieren - dat ze de acties opschorten tot na de Pasen en dan nog slechts tussen 10 uur 's avonds en 6 uur 's morgens.

Na een bezoek aan het Acropolis Museum - dat hard op weg is het mooiste museum van Europa te worden - landen we in de regen op Samos. Het is er 15 graden. Buurman G. wacht ons op en rijdt ons via een alternatieve route via Spartharei naar ons huis. Onderweg stopt hij nog even bij de bakker in Pirgos voor brood. Die blijkt ook Paasmannetjes gebakken te hebben. Dat ga ik morgen ook doen, weet ik hem in het Grieks te vertellen.

"Thuis" aangekomen zetten we als eerste de kachels aan - het is koud in huis! Na een poosje warmt het op.

We vertrekken dan naar Ormos voor een ouzootje met W. die ik ken van het internet-kletsforum over Griekenland en Samos. Na een bezoekje aan het kleine supermarktje aldaar voor de hoognodige boodschappen kletsen we "in vivo" wat met W. en zijn vrouw en de Engelse burens van hem.

Als we terugkomen maken we het huis verder op orde. We merken dat de tv het niet doet. 's Avonds eten we met de *παρέα*, wederom in Ormos, in het dichtstbijzijnde restaurant in onze buurt dat open is.

De volgende dagen blijft het weer koud. We doen boodschappen in de Lidl en poetsen het huis. De elektrische dekens doen goede dienst 's avonds voor het slapen gaan. We proberen Duitse J. over te halen om de tv weer in orde te maken maar hij komt niet opdagen.

Aan het zwembad is gewerkt - dat is waar. Het betonnen skelet is klaar en ook de grond eromheen is netjes geëgaliseerd. Ook zijn leidingen voor e.e.a. aangelegd. Navraag leert dat er de verkeerde lampen geleverd waren - daarom ligt het stil. Maar volgende week zal er echt geleverd gaan worden (dus niet - het regent ook die week regelmatig).

Tot onze verbazing is er een prachtig betonnen pad naar het terras onder het huis gemaakt waar een betonnen platform van 4.5 x 4.5 meter gelegd is (3 x 3 meter hadden we gevraagd). We bedenken dat het nu zo groot is dat we er een blokhut als gastenverblijf op kunnen maken - naast gebruik als observatorium voor de telescoop. De bezoekende katten (Vieze, Zusje, zwart-witte Kallista en nog een cyprese met een witte bief - geen Skinny helaas) maken gretig gebruik van het betonnen pad zodat F. het "de catwalk" doopt.

Achter ons is het stuk land aan de overkant van de weg netjes in terrassen geëgaliseerd. Er komt geen nieuwe woning op (dat was het laatste wat we erover vernomen hadden vorig jaar) maar er komt een fotovoltaisch elektrisch park, vertelt Thanassis ons, een project voor groene stroom dus. Rustiger dan nieuwe burens, bedenken we. Het blijkt ook dat de hoogspanningsmast op onze grond vernieuwd en verplaatst is tot vlak bij het toekomstige park. Als we nog eens verder goed rondkijken zien we ook dat ze onze elektriciteitsvoorziening hebben moeten aanpassen en dat mogelijk daardoor de satellietantenne verdraaid is (we pakken er een foto van vorig jaar bij). Als wraak hebben de wespen een wespennest gebouwd in het meterkastje van

de *πέυμα* zien we. Thanassis belooft dat weg te halen maar als hij net zo lang wacht als altijd vliegen ze vanzelf weg volgens mij.

Tegen de Pasen knapt het weer wat op zodat we met Thanassis, zijn hele familie en onze *παρέα* buiten op de parkeerplaats voor de taverna de traditionele Paasmaaltijd vieren. De zon schijnt volop ofschoon de wind nog koud is. Het is een hartelijk weerzien. De mannen worden al om 10 uur 's morgens verwacht om de geit aan het spit te rijgen (en eerst te slachten onder in de vallei bij R&D, grap ik). Ik maak gebakken eieren voor F. als ontbijt want ik vermoed dat ze dan ook al met de ouzo beginnen. Om 12 uur worden de dames verwacht. Ik deel mijn Paasmannetjes uit, die zijn na enig zwoegen redelijk gelukt. Er waren nog werkende viltstiften in huis zodat ik de eieren nog wat heb kunnen versieren en “Καλό Πάσχα” erop heb geschreven. Ik heb er 8 kunnen maken dus als G's buurman Giorgos aan komt zakken heb ik er ook een voor hem. Als de geit verschalkt is en de door verschillende koks vervaardigde desserts op zijn, komt Giorgos nog met een fles eigengemaakte wijn aanzetten, maar die smaakt erg vies naar mislukte sherry.

De koude wind eist zijn tol want de volgende dag hebben we allebei last van onze rug - kou op de spieren gevat, vermoeden we. Als het wat beter gaat bezoeken we met de *παρέα* de Vallei van de Nachtegalen bij Manolates. Het bruggetje over het riviertje is kapot zodat het enigszins zoeken is naar de juiste route. We komen er uiteindelijk wel maar het lijkt er op of wij de eersten van het jaar zijn die de vallei bezoeken, zo overwoekerd is het pad. H. en F. beweren dat ze de nachtegaal horen zingen maar volgens mij is het een andere vogel gezien het korte referein - en ik dacht ook dat de nachtegaal pas in juni zong.

Voor de terugwandeling moeten we door het water, over het betonnen pad in het riviertje. Iedereen doet de schoenen en sokken uit en rolt de broek op. Voorzichtig wordt de hindernis genomen want het is een beetje glad door de wieren. De voeten worden weer droog gemaakt en de sokken en schoenen aangetrokken. Waarop een Grieks oud mannetje dat alles met belangstelling heeft gadegeslagen ons voor komt doen hoe je het ook kunt doen door een klein stukje verderop van (droge) steen op (droge) steen te springen. We kunnen er in het Grieks een grapje met hem over maken. Hij zegt ons dat we nog 2x door de rivier moeten.

Na een poosje wandelen staan we inderdaad weer voor zo'n betonnen pad in de rivier. D. vindt het waterpeil laag en stapt “vrouw”-moedig door met haar schoenen aan. Dat blijkt een misrekening en met natte schoenen, sokken en voeten komt ze aan de andere kant. Achter ons verschijnt opeens weer het mannetje in een pick-up en meteen rennen H. en ik naar de wagen waarna het baasje ons “over rijdt”. Ook de rest wordt over gezet. Waarna we allemaal achterin de wagen klimmen en de man ons door de 3e overloop rijdt. Dan blijken we vlak bij onze geparkeerde auto's uit te komen. We bedanken de man en bedenken dat die waarschijnlijk thuis een heel leuk verhaal te vertellen heeft over die gekke *ξέβους*. We lunchen in Agios Konstantinos, daar is een restaurant open.

De dagen erna regent het weer zodat we nog wat klusjes doen. Ik haal de “geleende” gasfles zelf maar op bij Roula, de vrouw van Thanassis, als ik daar toch moet zijn. Want anders komt het er met Sint-Juttemis van, denken we. Ook meten we de ruimte boven de garderobekast op en het blijkt dat daar nog net 2 bovenkastjes van de Ikea op passen. R. kan het eventueel meenemen als hij in juni met de auto komt. Voor F&B weten we het appartement boven de taverna te reserveren voor de laatste week van hun verblijf hier eind augustus, want dan logeert RS bij ons. Ik haal zelf maar de vorig jaar geleende gasfles op bij de taverna want anders komt het er nooit van volgens mij. We bergen hem op in de afgesloten tuinkast achter het huis. In Karlovassi weten we na anderhalf uur wachten op “verbinding met Athene” onze internetverbinding weer op te starten. Ik volg thuis de instructie voor “WiFi-netwerk maken met de laptop” op en zowaar, het werkt. We kunnen nu ook internetten met de iPhones en de iPad op het terras of in een andere kamer. Wel traag, maar “it's the Greece hè” zoals R. zegt. Een poging om een blokhuttenleverancier in de buurt van Vathi te vinden mislukt echter. Of hij is failliet, of er stond niks buiten of de zaak was gewoon niet open door het @@@###!!!***-weer.

Als het een paar uurtjes droog is weten we met engelengeduld de satellietdish weer terug te draaien in de goede positie. Na re-activatie van de smartcards kunnen we aldus de Royal Wedding in geuren en kleuren bewonderen, voorzien van deskundig commentaar van de dames van de *παρέα*.

Een van de laatste dagen worden we uitgenodigd voor een (echte, live) bruiloft. De jarenlange vete tussen Thanassis en zijn broer Kostas is bijgelegd. Daarom wordt de bruiloft van Kostas oudste zoon met een Bulgaars meisje in de taverna van Thanassis gevierd. (Overigens is de ruzie tussen Thanassis en zijn andere broer Pantelis, die tussen G. en H. woont, nog niet bijgelegd.)

De bruid is een flink stuk jonger dan de zoon van Kostas, maar het blijkt zijn 2e huwelijk te zijn. De pope is er ook en via via vernemen we dat de Grieks-orthodoxe kerk wel scheidingen toestaat. De stemming zit er goed in. Net op het moment dat ik bedenk dat je geen ouderwets borden kapot gooien meer ziet tegenwoordig, blijkt dat ik me vergis. Onder luid gejuich wordt er vlak daarop een stel op de grond gegooid. Het Bulgaarse meisje blijkt er eentje te zijn die van wanten weet, want diep in de nacht klimt ze in haar lange bruidsjurk nog op de tafel om, vast ter been, als een routinier een traditionele Bulgaarse dans uit te voeren. Ik voel me opeens midden in de Balkan.

Het orkest wordt bijgestaan door een violist/zanger. Hij ziet er uit als een serieuze Atheense student maar de getalenteerde jongeman weet de boel goed aan de gang te krijgen. Ik weet wie ik voor de muziek wil op ons 25-jarig huwelijksfeest over 2 jaar!

Een etentje bij Mimi's in Balos, dat ik eigenlijk het beste restaurant uit de omgeving vind, sluit de voorjaarsvakantie af.

Juni 2011

Charis Alexiou treedt op in Brussel. Wat een gepassioneerde vrouw! Dat ze goed kon zingen wisten we allang natuurlijk. R & D zijn er ook met familie. R. meldt ons dat hij al onze Ikea-pakketten mee kan nemen in de auto als hij binnenkort naar Samos gaat rijden. Fijn, dat scheelt een paar keer een hoop gedoe op het vliegveld.

Takis belt: jawel ze hebben weer geld nodig. Dit keer als borg voor hun zonnepanelen-project. Maar het zwembad komt heus, heus deze zomer af! Als we terugkeren van een reisje door Grieks-Sicilië sms't G. vanuit Samos dat ons zwembad zowaar geveerd is. Hij heeft onze dongel met Griekse simkaart meegenomen voor zijn computer maar blijkbaar is die dus langzamer dan een sms'je. Hij had toen gelijk ook onze spullen voor het huis opgehaald voor R.

De pakketten zijn heelhuids aangekomen, vernemen we later van R. Die meldt ons ook dat de schoonzoon van Thanassis, grote Takis, met zijn vrouw en kinderen naar Amerika wil emigreren vanwege de slechte economische toestand in Griekenland. Hij schijnt ook de Amerikaanse nationaliteit te hebben. Thanassis heeft het er moeilijk mee. Ik bedenk dat grote Takis dan maar net werk moet kunnen vinden; het is daar ook crisis met hoge werkloosheid.

Augustus/September 2011

Ik werk de zomer door en eindelijk is het eind augustus als we met F & B om 9 uur 's avonds verzamelen bij de bushalte in Amby. We gaan dit keer via Schiphol omdat in het hoogseizoen met de trein op en neer stukken goedkoper is dan de auto bewaakt parkeren. Ook kunnen F & B een hele koffer vol spullen voor ons meenemen omdat ze zelf altijd licht reizen.

Na wat hangen op Schiphol stappen we vroeg in de ochtend in het vliegtuig en staan om half 10 lekker in de zon van Samos. We doen wat boodschappen in de supermarkt bij het vliegveld en daarna kunnen we al snel bij ons thuis de tuinmeubelen uitruimen uit het atelier/logeervertrek. We maken de logeerbedden op; het wordt 's middags nog flink heet zodat de fans continu draaien.

Als een van de eerste zaken betalen we de voorgeschoten autoverzekering. Via de e-mail hadden we geregeld dat dat kon; erg aardig van familie Axiotis van de garage. De brandverzekering is meteen erna aan de beurt - er zijn dit jaar (nog) geen bosbranden geweest gelukkig

Wel roken we de eerste avond een sterke brandlucht en zagen we achter de berg rookwolken wegtrekken. Bij navraag bleek dat een bosbrand bij Kusadasi aan de overkant in Turkije te zijn geweest met een sterke oostenwind waardoor wij het dus konden waarnemen.

Als ik de inhoud van het emmertje met gft-afval leeg in de composthoop buiten, zie ik tot mijn stomme verbazing dat daar een gasfles in staat. Daar hadden ze hem dus gezet en wij maar denken dat ze de geleende fles niet terug hadden gebracht

Op enkele avonden zien we bij zonsondergang een patroon met brede verticale banden blauw en oranje in de lucht; ik vraag me af of het verstrooiing is door de vele asdeeltjes in de lucht. Later hoor ik via-via van een meteoroloog dat het inderdaad te maken heeft met verstrooiing en knopen en buiken afhankelijk van de golflengte van het licht.

De eerste week hebben we aldus een schema van de ene dag een uitstap en de andere dag wat klusjes. Met hulp van F. kunnen we de extra opbergkastjes boven de garderobekast plaatsen zodat de spullen daar ook netjes uit het zicht zijn.

We eten iedere avond op het terras waar we de sterrenhemel bewonderen en het geroep van de uil. We zien ook een nieuwe soort gekko, een roze, tegen de muur zitten.

Na een week verhuizen we F & B naar het appartement bij de taverna en halen we RS af op het vliegveld - ze komt als eerste uit de aankomsthal. De auto is gelukkig ruim genoeg zodat we die week met zijn vijven in de auto een aantal uitstappen maken.

Zo rijden we nog eens via Spartharei naar Pevkos - een mooie route met spectaculaire uitzichten. Als we terugkomen schiet een slang weg voor het muurtje onder de studeerkamer waar hij lag te zonnen. Hij kruipt weg onder de openslaande deuren van de grote ramen. B. wil hem fotograferen en loopt naderbij op haar open slippers maar ik houd haar op afstand. Uiteindelijk schiet het bange dier via de helling naar beneden weg de vallei in. Als we het later opzoeken blijkt dat het een (giftige) grote pijlslang is geweest.

We hebben er dit jaar voor gekozen geen schorpioenengif over het terras te gieten. Vorig jaar hadden we de indruk dat ze er alleen maar versuft door werden en bleven hangen als de zon opkwam. Waarna ze binnen de koelte wilden opzoeken als we de voordeur openden 's morgens. Nu vallen ze 's nachts massaal in het zwembad zodat we na het ontbijt daar onze oogst van de dag naar de andere wereld helpen. Ik wijs F. er op dat hij ze niet in het "gras" naast het terras moet gooien want dan kun je nog altijd op de gifpijl trappen als je er overheen loopt.

Op een dag trap ik in de auto keihard op de rem als ik op de weg onder bij H. een kameleon traag de weg zie oversteken. Iedereen moppert over mijn brute actie maar draait bij als de reden bekend wordt. We fotograferen hem en zetten hem in de bosjes aan de kant van de weg. Maar de domoor loopt toch weer de weg op zodat we hem een paar dagen later platgereden terugvinden.

De hele *παρέα* is er zowaar zodat er altijd wel animo voor een uitje of een etentje is, ook al is er dit jaar geen uitstap meer naar Fourni met kreeft eten omdat de (dagexcursie-)boot niet vaart. Met C. en familie maken we een uitstap naar Drakei, een gebied dat we nog niet kenden. We willen hier in het voorjaar zeker nog een keer terugkomen om de bloemen te bewonderen die hier in het noorden vast weer anders zullen zijn dan bij ons in het zuidwesten.

D & L nodigen iedereen uit voor een kleine party - ze zijn in stilte getrouwd naar het later blijkt. Hun project "grasgazon" is jammerlijk mislukt. Wel hebben ze nu een verbindingsmuur met de huizen van C & R en Y & N zodat het formeel één complex is - dat moest uiteindelijk omdat het gezamenlijke stuk grond volgens de vergunningsregels te klein is om er drie aparte huizen neer te mogen zetten (*sic!*).

We komen met behulp van R. tot de ontdekking dat de houten blokhutten verkocht worden door Samoxyl. Als we daar eens een prijsopgave vragen vallen we van onze stoel van verbazing want ze vragen het driedubbele van wat de bouwmarkten in Nederland vragen. "Ja maar het vervoer naar het eiland kost 2000 euro" zegt men ons. We zullen er nog eens ernstig over na moeten denken.

R & D zien we op een goede ochtend langswandelen met wat familie. De zus van D. en haar man zijn geïnteresseerd in het stuk grond naast het zonnepanelenproject; het laatste van de vier stukken grond van Thanassis waar wij ooit in 2008 naar gekeken hebben. We maken even later kennis met ze. Het lijken ons aardige burens.

Zoals ik al verwacht had gebeurt er niets aan het zwembad. Er zou een man uit Athene moeten komen om het filter te installeren maar die komt steeds niet. We zwemmen dus maar in zee bij de taverna.

We rijden F & B na twee zomerweken naar het vliegveld. R & D hebben nieuwe logées waarvan de koffers niet waren meegekomen dus informeren we maar eens voor ze op het vliegveld. Nee, niks gekomen, krijg ik te horen als er uiteindelijk iemand in het kantoortje verschijnt. Maar het blijkt dat ze nog niet goed wakker zijn want als ik even later uit de wc terug kom wordt er in het Grieks iets omgeroepen voor iemand met dezelfde, gebrekkig uitgesproken achternaam als de logées. Dus ga ik maar weer naar het kantoortje. En - toevallig - waren de koffers nu net wél aangekomen

Na nog een week brengen we ook RS naar het vliegveld. Als we daarna naar ons terrasje aan de haven van Pythagorion lopen struikelen we zowat over de toeristen. Half september ... dat is goed voor het eiland, bedenken we, zo laat in het seizoen nog zoveel toeristen. Het zal wel komen door de natte zomer in Noord-West Europa en de politieke onrust in Noord-Afrika. Sandy van het autoverhuurbedrijf had ons terloops gemeld dat hij weer een topseizoen draaide. Hij heeft ook al filialen op Kos, Rhodos, Chios, Naxos, Karpathos, Lesbos en in Athene. Ik hoop dat het volgende jaar ook goed gaat want als het rustig is in Noord-Afrika en/of een mooie zomer wordt in Noord-West Europa dan kan het verhaal er zomaar ineens heel anders uitzien

De vijgenboompjes zijn weer wat bijgetrokken na de droge zomer; we hebben ze iedere dag water gegeven. Er zaten alleen nog maar groene puntjes aan toen we kwamen; nu hebben ze weer wat bladeren. Ook de helft van de grote ijsbloemen die ik in het voorjaar van N. had gekregen, heeft het overleefd. We vragen R. of zij en haar familie ze willen verzorgen tot we in oktober weer terugkomen.

Na een laatste rustige dag voor onszelf besluiten we de zomer met een etentje met de *παρέα* in een restaurantje achteraan in Ormos. Het is bekend om zijn *Γαρίδες Σαγανάκι*, garnalen in een saus van tomaten en feta. Dat staat in veel restaurants op de kaart, wisselend van kwaliteit, maar hier is het heel bijzonder met grote scampi's in een romige saus. Jammie!

Oktober 2011

We hadden oorspronkelijk een georganiseerde culturele rondreis geboekt door Noord-Griekenland, maar die gaat niet door vanwege te weinig belangstelling. Dus vliegen we maar weer voor twee weken naar ons geliefde Samos. Zonder gasten dit keer, zodat we eens goed kunnen uitrusten.

Het weer begint zonnig maar na een paar dagen gaat het regenen. Dat is goed voor het land want het heeft sinds begin juni niet meer geregend. Na een paar dagen klaart het weer wat op; we zien overal groene sprietjes verschijnen. Ik fotografeer nog wat herfstbloeiërs. R. heeft zich goed van haar taak gekweten en een geul rond de vijgenboompjes gegraven, afgeschermd met een kring van stenen. Ik zal haar volgend jaar wat Hollandse bloembollen als bedankje geven.

De kleine olijfbom bij de slaapkamer is in een paar jaar flink gegroeid, zien we als we foto's van 2 jaar geleden vergelijken met nu. Erachter ligt een soort grind dat is overgebleven van de bouw. We bedenken dat als de olijfbom nog hoger wordt we de auto op het grind kunnen parkeren en dat hij dan zo in de schaduw staat van de olijfbom. We laten de plannen voor een afdakje voor de auto dan ook varen. Wel zouden we nog wat grind kunnen leggen in het stuk aan de andere kant van de olijfbom, voor de blinde muur van het atelier, waar bij regen altijd relatief lang plassen blijven staan.

Van de παρέα zijn G & D en H & J er nog. Hun dochter K. en haar man J. zijn er ook nog, de dag erna vliegen ze terug. Tenminste, dat is de bedoeling; maar er is een staking zodat het ruim een dag later wordt. Ze hebben het appartement boven bij H. opgeknapt zodat zij er ook langere tijd kunnen verblijven.

We gaan nog eens langs bij W. op zondagmiddag in de taverna in Ormos. Hij gaat volgende zomer definitief terug naar Nederland.

Ik ga met D. naar de kapper in Karlovassi. Maria is de vriendin van Nikos, de barman van Bella Vista die vorig jaar een ernstig auto-ongeluk heeft gehad. Hij ziet er weer goed uit en werkt nu in Votsalakia in een hotel als klusjesman, begrijp ik. Als hij over de politiek begint wordt hij door Maria streng tot de orde geroepen. "Niet met de klanten over politiek praten!" vermoed ik dat ze zegt. Hij schuifelt weg.

We vernemen dat de zus van D. en haar man toch maar afzien van de aankoop van het stuk grond + te bouwen huis. Jammer. Er zou nu een echtpaar uit Rotterdam naar zijn wezen kijken - Thanassis heeft ze bij ons de binnenkant laten zien en ze waren verrukt van de moderne, strakke en lichte inrichting, horen we.

De man uit Athene komt nu definitief niet om het filter te installeren. De schoonzoon van Thanassis, Ψυλότακης, (grote Takis) zal de klus nu op zich nemen. Dit na - voor Griekse begrippen - uitgebreide excuses over de gang van zaken rond de man uit Athene. Grote Takis en Soula zijn terug uit Amerika omdat ook daar geen werk te vinden viel - daar had ik al mijn bedenkingen bij toen ik het van het voorjaar hoorde. We plaatsen het filter en de toebehoren in de living omdat de doos op het terras, waar alles in zat, door de regen uit elkaar is gevallen. Ik zie dat de gebruiksaanwijzing in het Frans is. Vermoedend dat de familie Xatzinikolaou en aanverwanten die taal niet beheersen - en waarschijnlijk te trots zijn om dat toe te geven - vertaal ik het maar in het Engels. Technisch Frans is toch wat anders dan conversatie-Frans dus G. (van oorsprong een Franstalige Vlaming) controleert het printje even.

Als we met Thanassis en Takis praten over de voortgang van het zwembad bij een stuk zelfgebakken appeltaart (Μηλόπιτα) brengen we de idiote prijs van de blokhut bij Samoxyl ter sprake. Thanassis belooft het eens na te zoeken bij iemand anders. Een van de laatste dagen spreken we een deal af voor een blokhut, een terras rond het zwembad en een muurtje achter het huis ter versteviging. Ik bedenk dat willen ze het terras maken dat dan toch echt eerst het filter en de pomp geïnstalleerd zullen moeten zijn.

Een puzzeltje over het afvalwater van het zwembad lost zich ondertussen op: de truc is om het water er de winter in te laten zitten. Dan is het hypochloriet ("chloor") ter ontsmetting inmiddels uiteengevallen tot o.a. gewoon keukenzout-chloride en kun je het over de akkers laten stromen als bevoeiing in april. Dan het zwembad schoonmaken en opnieuw vullen met water en (om de zoveel tijd) hypochloriet ter ontsmetting. Op laten warmen door de zon en voilà!

We worden op de koffie gevraagd bij Takis en Despina thuis, in hun nieuwe appartement in Karlovassi. Ze hebben het modern ingericht met een grote platte tv die op de achtergrond continu aanstaat. F. bespreekt met Takis de verzekering voor een Griekse wegwacht als we volgende zomer met de Griekse auto op en neer naar Nederland willen om de nieuwe matrassen op te halen.

De laatste dagen is het heerlijk weer zodat we nog lekker zonnebaden op het terras. H. is van de weeromstuit begonnen de muren van het huis te schilderen; we spreken hem af en toe bemoedigend toe bij deze grote klus. Zijn schoonzoon J. komt misschien volgende winter een weekje terug om verder te verven (samen met D.?) We grappen dat hij dan meteen kan controleren hoe het met het terras om ons zwembad staat.

Op de laatste middag plukt F. nog een paar kilo olijven om in te leggen. Op advies van Takis nemen we ook een takje van de mastiekboom bij hem op het erf mee: dat helpt tegen schimmelvorming als de olijven in zout water staan uit te logen. Een koperen stuiver helpt ook mee, bedenk ik; dat gebruikten we altijd in het lab in de broedstoven.

We eten met de die-hards van de παρέα in het laatste zaakje in Ormos dat nog open is, als jaarafsluiting. Op de terugweg vliegt in het donker een enorme oehoe voor ons uit over het landweggetje.

December 2011

Mijn plan om volgende zomer op de terugweg naar Griekenland door Servië te rijden om zo de dure ferry uit te sparen lijkt op niets uit te lopen als de onlusten tussen Kosovo en Servië weer opblazen. Dan maar twee keer de ferry. Ik probeer een retourticket te boeken maar omdat we heen via Bari willen en terug via Ancona lukt dat niet echt. Het is ook nog te vroeg om te boeken begin december. Wel zie ik dat je met een beetje passen en meten met de data laagseizoen-prijzen kunt boeken omdat wij begin juli eerst Griekenland-Italië doen en eind augustus pas Italië-Griekenland. De hoogseizoenprijzen vallen net andersom.

We willen op de heenreis naar Nederland met een lege auto ook nog een aantal plaatsen in Italië aandoen die van historisch belang waren in het oude Griekse en Romeinse rijk. En Venetië, want daar rijden we toch min of meer langs. Tijd genoeg! De Olympische Spelen kunnen we dan op het gemak in NL bekijken - het EK Voetbal zien we op Samos in juni. Griekenland doet mee dus dat belooft wat daar!

Eind december zijn de prijzen van de overtochten van de veerboten bekend. Ik reken nog wat door en kom alleen al op de kale heen- en terugreis uit op een bedrag van 1250 euro. Pff! Tot overmaat van ramp ontdekt F. dat we in Nederland BPM voor de Griekse auto moeten betalen omdat we als Nederlandse ingezetenen met die auto van het Nederlandse wegennet gebruik maken. De EU heeft NL al op de vingers getikt dat dit niet kan maar het trekt zich er niets van aan. We bedenken allerlei constructies dat we onze Vlaamse vrienden om hulp vragen maar eigenlijk hebben we er al geen zin meer in.

Als ik op het Griekse chat-forum eens informeer bij een lid dat regelmatig met een bestelbus naar Griekenland pendelt, blijkt dat die een gering bedrag vraagt voor transport van 2 matrassen naar Piraeus. We moeten nog even uitzoeken hoe het zit met de verzekering bij diefstal enzo maar eigenlijk zijn we al om. Als we onze matrassen in Piraeus kunnen oppikken is dat wel zo relaxed en voor 470 euro vliegen we dan in de zomer op en neer naar NL met zijn tweeën.

Takis belt en zowaar gaat het er niet over of we het geld voor het zwembad eerder kunnen overmaken. Nee, de aanslag voor de nieuwe onroerend goed belasting voor ons huis is gekomen, plus de wegenbelasting voor de auto. Het wordt teveel om allemaal voor te schieten. De aanslagen voor alle huizen van de para zijn natuurlijk allemaal binnengekomen, dat zal bij elkaar een fors bedrag zijn. Ik stel hem gerust en maak bijtijds het toegezegde geld over. Het bedrag van de onroerend goed belasting is vrijwel zoals ik via de op het Griekse forum gepubliceerde tabellen had kunnen uitrekenen. Het gerucht dat het terras ook wordt meegerekend blijkt onwaar. 't Is trouwens een schijntje vergeleken met de OZB in Maastricht, maar ja, daar hebben die verarmde Grieken niets aan.

Aan het einde van het jaar boek ik twee enkele reizen Samos via Athene voor begin april volgend jaar.